

GRETHER BECH - PLØK (Navn fra spejdetiden)

En piges erindringer.

I foråret 1947 læste jeg en teenagebog "Svæveflyveren Rolf". Den var for mig så utroligt spændende, at jeg læste den ud i en køre. Flyvningen var så godt beskrevet, at der måtte jeg også op!! Så jeg ringede straks til min morbror ESRA NIELSEN der var formand for modellflyveklubben Aviator, motorflyver og senere æresmedlem af Danske Flyvere.

Jeg spurgte, om han ville cykle med ud til Rørdal den efterfølgende lørdag og få mig meldt ind i svæveflyveklubben Aviator. Mange af medlemmerne havde jo været modellflyvere først, så min onkel kendte de fleste. Jeg blev straks meldt ind og fik en blanket med hjem, som mine forældre skulde underskrive, da jeg kun var 17 år. De skrev uden tøven under, for de troede, det var modellflyvning, det drejede sig om!! Så søndag morgen nærmest fløj jeg på cykel ud til Rørdal flyveplads, og mødte forventningsfuld op kl 8. Der fik jeg stukket en kost i hånden, og så skulle jeg feje hangar!! Min første tanke var, at de tænkte: "Hende skal vi snart slippe af med". Men sådan var det ikke. Senere på formiddagen blev en gammel skoleglider hængt op lidt over jorden mod vinden som linktræner, så jeg kunne sidde og lære at holde balancen.

Jeg var, på det tidspunkt, 3`års modistelev. Dengang arbejdede de fleste om lørdagen men alligevel cyklede man ud til Rørdal for at være der få timer. Der gik ikke mange Week-ends før jeg begyndte på SG-38. Diverse slæb henover jorden, 9 hop i 30 meters højde osv. 22-6-47 var A Diplomet hjemme. Ugen efter var det højstarternes tur. Hvor var man dog alene, især i den første højstart, som man sad der på sit krydsfinersæde med fødderne på hammelen og holdt på en pind. Men 17 år og airborne. Det var tider. 4 mdr efter fik jeg B Diplom. Der var en lille sammenkomst i Restaurant Kilden, hvor vi "Diplomater" fik A og B nålene overrakt af Per Weishaupt fra Dansk Svæveflyveunion.

Så fulgte starter med sideglidning til landing, landing til mærke, 360* drej m.m.

Vognmand CC Hansen var formand og flyveleder. Og på sit ravjyske sagde han hver gang, jeg skulle starte: "Tag al den højde på, du kan få". Denne sommer havde vi sommerlejr på Rørdal. Vi lånte tyskernes efterladte officersmesse. Den var flot men uden inventar. Vi sov alle på gulvet undtagen Robert, C C`s søn. Hans far havde kørt en seng ud til ham.

Ellen (senere Hyttemor) og Inger (Poul Thingskovs kæreste) begyndte begge på SGén kun Inger fik B Diplom, men holdt så også op med flyvningen. Inger og jeg blev begge interviewet på Aalborg Stiftidende . Det kom i avisen med billede, med det resultat, at jeg blev kaldt op til spejder distriktchefen og fik det valg, at fortsætte som spejder eller flyve. Det var ikke svært at vælge!!

Året 1947 var jo kun 2 år efter besættelsens ophør, så på flyvepladsens ene langside lå en flygtningelejr med tyske familier. Den var bevogtet af danske betjente. Det år havde vi også flere havarier. Først den ene Baby, og senere havde Kaj Petersen et uheld bag diget ud mod fjorden. Vi styrtede derover, og op på diget kom Kaj med begge hænder højt svingende over hovedet. Men stor var skuffelsen , da vi så at Babyen var smadret. Så kaldte vi klubben "Havariator" !! Der blev nu monteret et ekstra sæde bag i trekanten på SG-en. En af betjentene fra flygtningelejren fik også en tur. Det gav ekstra meget arbejde på værkstedet den vinter . En aften jeg kom derved, kom 3 af svæverne ned af trappen. De holdt den midterstes ene arm højt i vejret. Det var Jens, der havde savet sig i hånden med rundsaven. Jeg foer op og spurgte, om jeg måtte overtage rundsaven. Det fik jeg straks lov til resten af vinteren. Ellen klippede lasker, så hun var helt ør i hovedet. Efter en aften på værkstedet, gik vi en sjælden gang på Cafe` Hesten og købte en øl eller vand. Eller vi gik på "Sulten så Carlsen" på Boulevarden , og fik et stykke med ristet torskerogn. Kun een gang var vi på en nyåbnet natklub " Trocadero Bar ", og fik noget så (dengang) avanceret som en Cocktail " Doctors Special" (med Absinth). Den kostede 5 kr. For den femmer kunne man have fået

2 SG starter eller 1 Babystart. Så det blev kun til een Cocktail , som blev nydt meget langsomt. Jeg financierede selv min flyvning på elevløn. Bl. andet ved at undlade at blive bedøvet hos tandlægen, der sparede man en femmer. Ind imellem syede jeg også gamle-hatte om for familiens damer. Der tjente jeg en tier pr stk.

I sommeren 1948 skulle Store Knud på Unionens flyvelederkursus på Vandel flyveplads. Jeg havde meldt mig til deres C kursus. Da Knud kom hjem, fortalte han at " Cowboy" (Harald Wermuth Jensen), var instruktør der, og at han kunne eksplodere, hvis man ikke gjorde nøjagtigt, som han sagde!!

Jeg tog toget til Vejle og steg på Vandelgrisen der. Jeg kom i kupe med 5 unge mænd. Vi skulle alle 6 på samme kursus. I Vandel ville den ene gi` en øl på kroen. Men jeg har aldrig været god til at drikke en øl hurtigt. Så mens ungersvendene overgik hinanden med deres SG starter, sippede jeg løs på min øl for ikke at blive den sidste. Pludselig siger den glade giver , at aldrig havde han set en pige drikke en øl så hurtigt. Så der startede et rygte, der ikke passede.

Næste dag på min første start, skulle jeg bare tage 150 m på og så følge Cowboys flag hele tiden! Men da han på intet tidspunkt drejede flaget, fløj jeg lige ud og landede fint mellem 2 rækker nåletræer. Jeg satte mig ved tippen og ventede. Så kom de kørende, og jeg frygtede det værste. Cowboy tog mig om skulderen og trak mig væk fra de andre og spurgte : "Hvorfor ?". Jeg forklarede mig, og så sagde han kun , at jeg selv skulle have drejet. Det ophold på Vandel, på GÅRD 84 var en stor oplevelse. Der var folk fra hele landet. Men især de Aarhus svævere var så specielle , at jeg året efter flyttede dertil,og blev medlem af klubben, og fløj der små 2 år. Med en afstikker til Finland, hvor jeg fløj med faldskærm, altså i Babyen. Det var uvant, for selv om det var påbudt i Danmark, havde vi jo ingen. Nå, men mit C Diplom nr 378 fik jeg d. 18-07-48.

Den 26-09-48 skulle Aviator lave opvisning ved indvielsen af Thisted Flyveplads. Som

et af "Numrene" skulle jeg flyve en Babystart. Senere foregik det samme ved en opvisning på Aalborg Lufthavn. Der var en fotograf fra Billed Bladet. I det efterfølgende nr , kom der på bagsiden et stort billede af Babyen og jeg, og en beskrivelse af opvisningen.

Aviator og Esbjerg Svæveflyveklub mødtes af og til på Lønstrup for at flyve hang i den hårde vestenvind. Det var jo nemt for Esbjerg , at vi havde vores spil med.

I Aviator var der også 2 medlemmer fra Churchill Klubben Jørgen Ahlman Olsen og Alf Houlberg. En dag kom der et tredje medlem Uffe Darket ud til klubben og afleverede nogle instrumenter , som han og hans far med tilladelse havde afmonteret fra efterladte tyske fly på Aalborg Lufthavn. På det tidspunkt anede jeg ikke, at jeg senere ville træffe Uffe (på min onkels kontor) og være gift med ham i 61 år !! Han var Flyverløjtnant og fløj Gloster Meteor. Jeg måtte flere gange høre , om jeg var faldet for en flot Løjtnantsuniform !!

Men nej der sad Uffe i efterkrigstidens civiluniform : en Cotton Coat syet af to gamle lagner og farvet i te. Uffe søgte senere SAS og fløj der i 32 år. Der var flere fra Aviator bl. a. Mogens Sund Nielsen og Donald Knudsen , der endte som Luftkaptajner i SAS.

Så var det slut m. svæveflyvningen. Der kom nu spændende år med megen trafikflyvning og mange stationeringer verden rundt. Men tiden som svæveflyver var noget helt specielt. Måske fordi man var så ung. Man var jo en fri fugl , både når man var i luften, eller lå der i græsset med kammeraterne og ventede og ventede, nogle gange i timevis fordi termikken bragede. Eller der var slæbet med at rigge til om morgenen og rulle en telefonledning langs pladsen fra start til spil, og det modsatte om aftenen. Det var ret primitivt dengang, men det var jo vores lille verden , som een stor familie med samme interesse.